

Тема 4. Особливості конструювання швейних виробів із дубльованих матеріалів

Зміст

1. Види та властивості дубльованих матеріалів.
2. Особливості конструкцій та конструювання швейних виробів із дубльованих матеріалів.

1. Дубльовані (комплексні) матеріали знаходять широке застосування при виготовленні одягу через відносно дешевизну, непогані гігієнічні та фізико-механічні якості. Із дубльованих матеріалів виготовляють куртки, плащі, пальто для різних статево-вікових категорій споживачів.

Дубльовані матеріали відносять до групи комплексних, тобто таких матеріалів, які складаються з двох, трьох шарів різних матеріалів, з'єднаних між собою клейовим, вогневим чи прошивним способами.

Усі комплексні матеріали поділяють на однобічні та двобічні. **Однобічні** дубльовані матеріали – це матеріали, які отримують шляхом нанесення полімерного покриття із одного, виворітного боку основи. В якості основи використовують різноманітні тканини – бавовняні, шовкові (в 60-70-х р. за основу використовували крепдешин). Із таких матеріалів виготовляють легкі плащі та куртки. **Двобічні** дубльовані матеріали – це матеріали, які отримують шляхом з'єднання двох або трьох вихідних матеріалів (матеріал+матеріал, матеріал+поролон, матеріал+поролон+матеріал). Прикладом використання такого матеріалу є пальто «джерсі» 70-80-х р., в якості верхнього матеріалу використовувався вовняний трикотаж, далі утеплювач-поролон, та в якості підкладкового матеріалу – тонкий трикотаж із нейлону.

З'єднання складових дубльованого матеріалу здійснюється наступними способами: **клейовим, вогневим та прошивним**. При **клейовому** способі основний матеріал (тканину, трикотажне полотно, штучну шкіру, замшу, штучне хутро) з'єднують з підкладковим матеріалом поліпропіленовим або поліуретановим клеєм. У якості підкладкового утеплювального матеріалу

застосовують напіввовняні тканини, трикотажні й неткані полотна з ворсом, штучне хутро, поролон (пінополіуретан).

Вогневий спосіб використовують для з'єднання текстильних матеріалів з поролоном: поролон розплавляється й одночасно з'єднується з основним матеріалом. Для отримання тришарових матеріалів поролон оплавляють з двох боків — на один бік накладається лицевий матеріал, на інший — підкладковий (трикотажне полотно, тканина).

При **прошивному** способі матеріали з'єднують нитковим швом на спеціальних багатоголкових машинах. Це дво - або тришарові матеріали, які складаються з лицевого шару, підкладки та прокладеної між ними утеплювальної прокладки. Прошивні матеріали застосовують для курток, пальт, домашніх халатів, простирадл. Дубльовані матеріали прошивного способу мають утворений чергуванням строчок випуклий візерунок у вигляді рельєфних смуг, ромбів, багатокутників. Лицевий шар прошивних матеріалів виробляють зі щільних гладко фарбованих капронових тканин з плівковим покриттям (пальтові, курткові, плащові матеріали) або синтетичних тканин, трикотажних полотен. В якості підкладки використовують капронові трикотажні полотна та тканини.

Для виготовлення верхнього одягу використовують дубльовані матеріали, отримані внаслідок наклеювання на штучне хутро трикотажних полотен з петельною будовою лицьової поверхні, або двошаровий матеріал, у якому штучна шкіра тиснута або лакована, дубльована штучним хутром тощо.

Жорсткість, міцність, розтяжність, паро - і повітропроникність, стійкість до зношування залежать від будови основного матеріалу та підкладки, а також способу отримання дубльованого матеріалу.

2. Особливості проектування одягу –

- При проектуванні одягу із дубльованих матеріалів враховують те, що дана група матеріалів взагалі не піддається примусовому формуванню за допомогою ВТО, тобто об'ємну форму одягу можна отримати лише конструктивним способом (за допомогою швів, виточок).

- Так як дубльовані матеріали мають достатню жорсткість та товщину, характеризуються низькою драпірувальністю, при розробці нових моделей одягу необхідно надавати перевагу виробам прямого, трапецевидного силуетів, в окремих випадках напівприлеглого силуету, без склад, драпірувань та фалд.
- Одяг проектують відповідно до загальних тенденцій моди.
- Рукави у виробках можуть бути різних кроїв. Посадку по окату рукава зводять в виточку по окату або ліктьовий шов рукава. Рекомендується конструювати рукави з верхніми та нижніми швами.
- Через невелику розтяжність дубльованих матеріалів величину загальної прибавки на вільність облягання встановлюють більшу, ніж для тканини.
- Облягання виробу на ділянці грудей та стегон забезпечується проектуванням рельєфів, виточок, верхні виточки варто переводити в зрізи кокеток.
- Лінії членування поверхні одягу можуть бути різноманітними: вертикальними, горизонтальними, діагональними, змішаними.
- При проектуванні одягу необхідно досягти максимально простої та доцільної конструкції. Конструкцію плечових виробів доцільно проектувати без бічних швів, із суцільно кроєними підбортами.
- При моделюванні та конструюванні виробів із дубльованих матеріалів враховують такі властивості, як жорсткість, значна товщина, погана драпірувальність.
- Застосовуються різні види комірів, капюшони. Найчастіше прорізні кишені.
- Значна увага надається оздобленню такого одягу, використанню фурнітури, різних видів строчок.
- Вироби із дубльованих матеріалів виготовляють без прокладок та підкладки.

Моделі одягу із дубльованих матеріалів

Жіноча куртка комбінована

Світшот із спущеним плечем

Пальто О-подібного силуету

Жакет-куртка